

Согласни се именуватъ колкѣ то съ гласными соединяюще сѣ даватъ гласъ. И сѣть таковы деветнадесеть, какъ: б, в, г, д, ж, з, к, л, м, н, п, р, с, т, х, ц, ч, ш, ф. *)

Двогласна бѣква се именѣва собраніе двѣхъ гласныхъ. Исѣть осмь тїи: а, ѣ, ю, ай, ей, їй, ой, уй. При тѣхъ се причислава и ы.

Трогласна бѣква се именѣва собраніе трѣхъ гласныхъ. И чѣть чѣтыри тїи: ай, ѣй, ый, кїй.

Слогъ се именѣва секоѣ гласна, двогласна и трогласна или сама по себе или съ едной наймалко согласной соединена, какъ: о-ко, а-дѣй, ай-це, пѣй.

Два или по многоу слогове собрани на едно составляватъ рѣчь.

*) Нахождатсе въ Славенскихъ книгахъ още

ѣ, слож. отъ ш и т, и употреблава се вмѣсто нихъ.

з, представлява въ церковномъ численїи 6-тое число: употреблава се обаче и вмѣсто з въ нѣкоихъ рѣчехъ, какъ: зѣло, зѣръ и прч.

д, изговарасе като т, обаче не точно, но по гѣсто

ѣ, сложена отъ к. и с, и зема се вмѣсто нихъ.

ѣ, сложена отъ п, и с, и зема се вмѣсто нихъ.

изъ Греческаго азъика

земени за

Гречески рѣченїа.

пять согл.